

Thuis team: WLC 2

Bezoekend team: ESV 3

	Naam	Rating	1 ½ 0	Naam	Rating	1 ½ 0	
1	Peter Koymans	1990	1	Arnold v.d. Heijden	1626	0	
2	Roel Copic	1856	½	Nico Schellingerhout	1900	½	
3	Henny Wilbrink	1844	½	Loek van Rey	1821	½	
4	Hans Baijens	1788	½	Erik Bouwmans	1795	½	
5	Bas Roelen	1749	½	Dennis van Kuijk	1746	½	
6	Piet Koster	1796	½	Henny Valks	1559	½	
7	Jasper Krenning	1781	½	Karel Jeurissen	1484	½	
8	David van Dongen	1802	1	Roeland Wildemans	1475	0	
9							
1 0							
Totaalscore:			5	Totaalscore:			3

Eindelijk kampioen!

Op zaterdag 13 april stond de laatste thuiswedstrijd van WLC 2 op het programma. Het zou een hele mooie middag kunnen worden. Wij zouden kampioen worden bij een overwinning, het derde team kon kampioen worden, daarvoor was een 4-4 nodig en het eerste team kon de race ontzettend spannend maken door van de Combinatie te winnen. Het eerste team verloor behoorlijk kansloos en het tweede team kwam helaas een half bordpunt te kort. Wij wonnen wel, waardoor wij eindelijk eens kampioen zijn! Gefeliciteerd allemaal!

Het ging helemaal niet eenvoudig. Eindhoven kwam met een relatief sterke opstelling voor de dag, omdat zij in theorie nog konden degraderen en dat uiteraard probeerde te voorkomen. Toch waren wij op rating zeker favoriet. Vooral aan de onderste borden hadden wij een groot overwicht, dus ik ging er van te voren van uit dat daar het verschil gemaakt moest worden. Dat gebeurde ook gedeeltelijk, zij het na veel ploeteren.

Eindhoven 3 had besloten ons te verrassen door een tactische opstelling te maken, daardoor speelde Peter tegen een relatief zwakke speler. Dat leek voor ons goed uit te pakken. Al erg vroeg op de middag kwam hij mij vertellen dat hij een kwaliteit gewonnen had en dat zijn stelling veel beter was. Henny had een gezonde pion gewonnen en leek dus goed op weg om de partij naar zijn hand te zetten en ook Roel dacht dat hij een goede stelling had. Niet alleen dat, zijn tegenstander investeerde grote hoeveelheden tijd om de juiste paden in de opening te vinden. Daar stonden geen slechte stellingen op andere borden tegenover, dus het zag er goed uit.

Het viel dan ook wat tegen dat Henny een remise kwam melden. Hij had zijn gewonnen pion zonder goede reden weer teruggegeven, waarna de heren snel tot remise besloten voordat er nog meer fout kon gaan, 0,5-0,5.

Bord 3 Henny

Zie Henny zijn bijgevoegde partij elders in dit verslag.

Met deze uitslag was wel één van de sterkste spelers van Eindhoven onschadelijk gemaakt, dus hoewel de uitslag wat tegenviel, bleven wij mooi op koers voor de titel.

Roel was de volgende die een remise over de streep trok. Hij had na het positieve begin al aan mij gemeld dat de stelling onduidelijk aan het worden was. Roel investeerde zelf ook een behoorlijke hoeveelheid tijd om de stelling in evenwicht te houden en toen dat gelukt was, besloten de heren ook hier tot een puntdeling, 1-1.

Bord 2 Roel

Een niet zo boeiende partij van minder dan 20 zetten. We kregen een Dame Indisch op het bord waarin het evenwicht nooit verloren ging. Beide kanten zagen geen plan om de stelling verder te verbeteren zonder onverantwoorde en/of ongewilde risico's te nemen. Al vroeg bood mijn tegenstander remise aan, wat ik gezien de stellingen op de overige borden (op dat moment) graag aannam.

Nu was ook de sterkste speler van Eindhoven geneutraliseerd. Het was dan ook aan de rest van het team om het ratingoverwicht om te zetten in een overwinning.

Mij lukte dat niet. Eerlijkheid gebied te zeggen dat ik ook geen rating overwicht had. Of u moet de 3 punten die ik meer heb significant vinden. Met zwart bereikte ik helemaal niets tegen de witte opening. Ik besloot af te wikkelen naar een eindspel dat waarschijnlijk iets beter voor mij is. Toen dat op het bord verscheen, bood mijn tegenstander remise aan. Hetgeen ik met het oog op de overige borden graag accepteerde, 1,5-1,5.

Bord 5 Bas

Het is jammer dat ik er niet in ben geslaagd om mijn score van honderd procent vast te houden. Ik had het seizoen heel graag afgesloten met 7 uit 7, maar het heeft nooit tot de mogelijkheden behoord.

Ik denk dat mijn tegenstander en ik de hele partij redelijk gelijk gestaan hebben. Mijn tegenstander had dat gevoel ook, totdat wij in de bar de computer wat lieten analyseren. Toen bleek dat ik ontzettend veel geluk gehad heb in onderstaande stelling.

Mijn laatste zet is De2 geweest. Ik dacht hier af te ruilen naar een eindspel. Ik rekende op Tbe1, maar had ook rekening gehouden met Tfe1 en Dxe2. Dat voornoemde eindspel leek mij in al die gevallen niet slecht te zijn voor mij, zeker niet wanneer ik de zet a5 kon spelen om zo de pion op a4 vast te leggen. Mijn tegenstander ruilde inderdaad dames via de zet Tbe1 en bood toen remise aan. Dat heb ik geaccepteerd. Maar, wat was er gebeurd wanneer hij in plaats van Tbe1 de zet Db6 gevonden had? Dat lijkt vrijwel direct winnend voor hem te zijn. Al weer geluk! Het zal wel bij een seizoen horen waarin je kampioen wordt.

Goed, er waren dus drie remises bij elkaar geschaakt. Niet heel erg goed, maar zeker ook niet heel erg slecht. Peter stond nog steeds totaal gewonnen. Hij deed er alleen wel vrij lang over om het punt binnen te halen. Ik maakte mij nog geen zorgen, maar hoopte wel dat hij op zou schieten. Schaken met een voorsprong op zak is volgens mij goed voor de moraal van het team! David had inmiddels ook een kwaliteit veroverd en leek goed op weg om aan het achtste bord een vol punt binnen te halen. Jasper, die toch ook een behoorlijk ratingoverwicht had, stond nog steeds gelijk en er leek geen enkele reden te zijn waarom zijn tegenstander zou gaan verliezen. Piet had ook een behoorlijk ratingoverwicht, maar hij stond gewoon een pion achter en moest vechten voor een remise. Hans had geen ratingoverwicht en ook geen voordelige stelling. Hij stond een pion achter en moest vechten om de torens van zwart buiten zijn stelling te houden. Dat leek voorlopig nog wel te lukken, maar heel plezierig zag het er niet uit.

Jasper scoorde het volgende halve punt. Dit was voor ons de eerste échte tegenvaller. Maar goed, als je tegenstander de goede zetten vindt, wat zegt rating dan helemaal. Met 2-2 waren we weer een half punt dicht bij het kampioenschap en met David en Peter op winst leken we nog maar een half punt nodig te hebben. Echter, het was de vraag of dat halve punt er nog wel ging komen, want Piet en Hans hadden het alle twee behoorlijk moeilijk.

Bord 7 Jasper

De eerste overwinning werd door David behaald. Hij vroeg mij een half uur voor aanvang van de wedstrijd of hij met mij van bord kon ruilen, omdat hij graag met de witte stukken speelt. Ik had daar geen problemen mee, en zie, het heeft geholpen! David won een kwaliteit en in de tactische chaos die overbleef, schijnt hij de goede zetten gespeeld te hebben, want het was voldoende voor de overwinning, 3-2.

Peter, u weet wel, de speler die na een zet of 10 al totaal gewonnen stond, zat nog steeds zijn gewonnen stelling te verzilveren. Het leek inmiddels écht de goede kant op te gaan, dus ik verwachtte de 4-2 snel te kunnen noteren. Piet stond nog steeds een pion achter. Misschien kon hij de stelling bij elkaar houden, maar misschien ook niet. Ik rekende voor de veiligheid maar op een nederlaag. Bleef over het bord van Hans. Daar waren de zaken voorspoedig verlopen voor WLC. De tegenstander van Hans had nog steeds wel een pion meer, maar die was inmiddels niet meer van grote betekenis, terwijl de stukken van Hans steeds iets actiever leken te worden.

Toen ik bij Hans stond te kijken hoorde ik plotseling het volgende "ik stel remise voor". Hans keek naar mij om en vroeg wat hij met het remise aanbod moest doen. Ik heb hem toen gezegd dat hij het aanbod heel snel aan moest nemen. Hans knikte, draaide zich om en ging nog even rustig naar de stelling zitten kijken.

Tijdens het denkwerk van Hans lukte het Peter eindelijk om de overwinning binnen te halen. Hij had een pion naar de tweede rij geduwd en kon op ieder gewenst moment de pion laten promoveren, hetgeen zijn tegenstander nog een stuk zou kosten. Toen Peter dat gedaan had en hij het eindspel met een toren meer op zijn gemak begon uit te spelen, zag zijn tegenstander het hopeloze van de situatie in en streek de vlag, 4-2.

Bord 1 Peter

Mijn tegenstander begon met 8 pionzetten en ik stond meteen al compleet gewonnen. Ik had een dodelijke dreiging met Lh4+, waardoor zijn koning naar e2 moest. In plaats van te spelen voor een directe mataanval, besloot ik voor de veiligheid een kwaliteit te winnen. Dit zorgde er wel voor dat zijn koning in veiligheid kon komen. Daarna volgde een erg lange worsteling. Mijn stelling was altijd duidelijk beter, maar ik wist nauwelijks vooruitgang te boeken. Volgens de computer heb ik echter nergens de winst weggegeven. Uiteindelijk wist ik dames en torens af te ruilen, waarna het eindspel eenvoudig gewonnen werd.

Hans zat nog steeds over dat remiseaanbod na te denken. Ik vreesde even dat ik niet duidelijk geweest was, hij zou toch niet doorspelen? Maar nee, Hans had mijn instructies goed gehoord en volgde deze gelukkig op. Voor deze ene keer bleek dat een bijzonder verstandig besluit, want met de remise van Hans waren wij kampioen! De stand werd 4,5-2,5.

Bord 4 Hans

Het eerste beslissende moment van deze partij viel in de 21e zet, toen ik een blunder beging die mij een pion kostte. Daarbij had mijn tegenstander toen al de zeggenschap over de d-lijn d.m.v. zijn 2 torens. Ik had er echter wel voor gezorgd dat de infiltratie velden afdoende verdedigd stonden. Gedurende het middenspel behield mijn tegenstander groot voordeel, maar wist hij dit voordeel niet om te zetten tot iets concreets. Toen het eindspel nog maar net was aangebroken, beging mijn tegenstander een grote fout, door voor pionnen ruil te kiezen. Hierbij viel de spanning op de damevleugel weg voor wit. Toen stond het ongeveer gelijk. Een aantal zetten later had wit zijn paard sterk geposteerd en wits toren was, door de zojuist opgeheven spanning, ook geactiveerd. Toen bood mijn tegenstander remise aan. Ik vroeg naar de stand en wist dat bij een remise wij kampioen zouden worden. In feite had ik toen al voor mezelf besloten wat ik zou gaan doen (namelijk aanbod accepteren). Alsnog nam ik voldoende tijd om de stelling te beoordelen. Heel even had ik namelijk het idee gehad, dat er meer in zat (mijn koning, paard en toren stonden beter dan die van mijn tegenstander, maar ik stond nog wel een pion achter). Toen ik zag dat de stelling remise was accepteerde ik het aanbod.

Met een voorsprong van 4,5-2,5 zat Piet nog steeds tegen een bijzonder onplezierige stelling aan te kijken. Hij stond totaal verloren, het was alleen de vraag of Henny Valks de stelling om kon zetten in een overwinning. Dat bleek met niet al te veel tijd op de klok geen eenvoudige opgave. Zeker niet toen Henny een paard blunderde. Hoe slecht Piet stond, blijkt wel uit het feit dat de punten daarna vrijwel onmiddellijk gedeeld werden 5-3.

Bord 6 Piet

In een standaard Caro-Kann stelling met wit lange rokade en zwart korte rokade wist ik geen voordeel te behalen.

Ik heb de partij met Stockfish nagespeeld en weet nu hoeveel kansen ik heb laten liggen.

De stelling moest scherp en tactisch behandeld worden in plaats van hem voorzichtig te verdedigen.

Maar tja, op zo'n belangrijke middag, waarop je kampioen kan worden, wil je geen risico's nemen.

Op de 15e zet miste ik het eenvoudige pionoffer g4. Deze zet had ik de volgende 3 zetten nog steeds moeten spelen.

Ook andere zetten waren veel te timide.

Zelfs na het pionverlies h5 op de 28ste zet was er nog niets aan de hand.

Met een toren op de voorlaatste rij en een sterke loper tegen een slecht functionerend paard had ik voldoende compensatie en ik dacht binnen enkele zetten mijn pion terug te hebben. Ook dat lukte niet en zwarts toren ging uiteindelijk meespelen. Tot kwart voor 6 ging het nog redelijk goed, toen verloor ik een tweede pion en stond ik glad verloren. Maar een directe winst was er nog niet voor zwart, vooral omdat hij verzuimde mijn laatste pion af te ruilen.

Om 5 voor 6 ongeveer op de 70ste zet zag ik nog een zgn. 'leuk zetje'. En zwart zag het niet. Ik won niet alleen een paard, maar ook een van zijn 3 pionnen.

Als ik zijn overige 2 pionnen had veroverd was er een eindspel toren+loper tegen toren ontstaan en dat is remise.

Na de partij vernam ik dat mijn fel bevochten remise overbodig was, want we waren al kampioen.

En zo zijn wij kampioen geworden in klasse 5G!

Mijn dank gaat uit naar alle vaste teamleden met wie ik dit jaar met veel plezier heb opgetrokken. Fijn dat jullie vrijwel altijd aanwezig waren, dat maakt de taak voor een teamleider eenvoudig en aangenaam.

Bijzondere dank gaat uit naar onze invallers die ons hielpen wanneer dat écht nodig was. Jullie inzet en de bij elkaar geschaakte punten hebben een groot aandeel gehad in dit kampioenschap!

Volgend jaar mogen we het dus een klasse hoger gaan proberen. Dat betekent vast verder reizen en veel lastige schaakpartijen. Daar heb je dan een heel jaar hard voor gestreden. Maar, wie weet worden wij wel het Leicester City van klasse 4 van de KNSB! Je kunt het altijd hopen.

Bas